

Sinisulg

Läänemaa Ühisgümnaasiumi ajaleht

1€

Nr. 21/ oktoober 2022

Tiivulisi siniseid

lk 3

VÕLV? Ja sellel on laager?

lk 4

Meie kooli värsked valitsejad

lk 5

Canzone suurvõit

lk 7

Foto: Ott Rasmus Grigorenko

Juhtkiri

Vau! Juba jälle uus õppeaasta on alanud! Ma ei tea, kuidas teil on, kuid mul on küll kibe-kiire olnud - justkui oleks mind visatud siia õppeaastasse nagu peadpidi külma vette. Meie kooliperega on taas ühinenud värkse partii sinilinnukesi, vanad kümnendikud on nüüd üheteistkümnendike ehk "keskmiste" laste positsioonis ning kõige vanemad ja kobedamad on meie uued abiturientid! Nii palju on juba selle aasta alguses juhtunud! Välja on valitud uued ja säravad eestvedajad - monarh Sander Põldmaa ja asepealik Karoliina Lääne, peetud on uhke olümpia ja palju muud. Mainimata ei saa ka jätta, et me oleme AASTA KOOL 2022! Nii uhke tunne on sellist tiitlit kanda ning sellises ägedas koolis käia - loodan, et tunnete samamoodi. Seda kõike ning muudki saab veel meie tänasest Sinisule väljaandest lugeda. Tegemist on ka esimese väljaandega, kus räägitakse, mis asi see VÕLVI laager üldse on. Samuti kiitleme meie kooli talendikate õpilaste saavutuste üle ning saame teada, mis on meie kooli lemmik kohvijook! Loodan, et kõigil on õppeaasta toredasti möödunud ning keegi ei ole end esimeste nädalatega liialt ära väsitanud. Ei tohi ära unustada, et gümnaasiumiaeg on see kuldne aeg, kus tuleb elu nautida ning kõigist võimalustest kinni võtta. Need kolm aastat lendavad tõesti nagu linnulennul. Ilusat alanud kooliaastat kõigile!

- Peatoimetaja Elise Tilk 12.H

Uued peatoimetajad Elise Tilk ja Grete Sallo

Karikatuur: Elise Tilk

Aasta kool 2022

Toome teieni mälestused läbi piltide, mis valdas kogu LÜG-i pere hetkel, mil teadvustati, et just meie, pisikeses linnas olev hubane ja armas kool on saanud Aasta kool 2022 tiitli. Milline eriline ja meeldejääv hetk! Me tegime ajalugu, lügikad!!!

Fotod: Markus Sein

- Miia

Tiivulisi siniseid

Mööda on saanud üks äärmiselt põnev ja imetore nädal, kindlasti ka ainukordne, sest kümnendik uues koolis ei saa olla just päris tihti. Paljud kümnendikud olid alguses eesootava nädala puhul painatud närvilistest tunnetest — kas see võib olla nii hull nagu mõnede teiste koolide „retsimine“? See, mis siin koolimajas toimus, ei olnud aga midagi, mille pärast keegi peaks hirmul olema. Kaheteistkümnendikud ei olnud üldse nii hirmsad, kui oleks võinud arvata, vaid pigem äärmiselt vastutulelikud ja soojad ning andsid suurepäraselt edasi tunde, et oled kindlasti osa sellest kooliperest. Nad tegid kohanemisprotsessi kordades kergemaks ja sujuvamaks. Meid vaimustas ka tohutult suhe emmede-isside ja tibude vahel, mõned kohtuvad alles esimest korda, aga ikkagi tekib nende vahel armas side. Me nägime seda kõikide oma kaaslaste seas, kaasaarvatud endi juures.

Kõige põnevam oli meie ja ka kindlasti paljude jaoks neljapäeva õhtu, kui meid pimedatena koolimaja peal proovile pandi, olgu see siis sinilinnu voltimine, trustfall või võimatu arvutimäng. See oli tõeliselt põnev ja meelihaarav, samuti meisterlikult korraldatud. Reedel saime selga panna oma peokleidi ja ülikonna, sest tibud pühitseti sinilindudeks. Kui terve nädala pidime meie kannatama korduva „Ei kuule! Ei kuule!“ all, siis reedel oli kaheteistkümnendike kord munatantsu ajal meie asemel olla. Kool tundub juba teistsugune — palju kodusem ja soojem, koridoris vastutulevad näod on juba tuttavamad. Jääme sinilinnunädalat igatsema ja tahaksime seda uuesti läbi elada, aga selle peamine võlu peitub selle kordumatuses.

- Lotta, Meribel, Suss

“Mulle nii meeldis, kuidas minu tibul silmad särasid igat ülesannet täites, isegi, kui ta tundis piinlikkust. [...] Nüüd on muidugi “ei kuule” jne karjumisest hää! ära, vähemalt oli see seda väärt, sest viimasel munatantsu esinemisel oli näha, kuidas nad olid end vabaks lasknud.”

“Eriti jäi silma üks tibu poekäruga.”

“Minu soovitus järgmistele abiturientidele on, et kui teile pakutakse tulla appi korraldama sinilinnunädalat, siis kindlasti ärge keelduge”

“Vahel on tore, kui pead kellelegi alluma ja samas mitte mõtlema.”

“LÜG erineb väga palju minu eelmisest koolist Prantsusmaal. Siin võetakse kümnenda klassi õpilased viisakalt ja rõõmuga vastu, ning korraldatakse igasuguseid väikseid üritusi. Prantsusmaa koolis ei ole selliseid üritusi ja sellepärast on LÜG minu meelest väga eriline gümnaasium.”

“Kõik oli lihtsalt super. See põgenemistuba oleks võinud kesta kauem. Ma olen nii-nii tänulik neile, kes korraldasid selle nädala. Paremat kooliaasta algust ei ole võimalik teha.”

“Enne, kui päriselt hakkasin siin koolis käima, kahtlesin kas leian siin sõpru, kas ma sobin ikka siia. Aga pärast sinilinnu aega tunnen väga suurt kuuluvustunnet. Minu emmed olid väga sõbralikud ja abivalmid.”

„Nädal oli õudne ja mul oli ebakindel koolis olla koos ärevuspiilvega mu peakohal, aga kaheteistkümnendikud olid toetavad ja mõistvad kui raske kaasa teha oli.“

„See oli hirmus, aga samas nii põnev ning äge—seda on keeruline sõnadesse panna.“

Olles ise korraldustiimis, oli nädala loomist ja läbiviimist eriti tore vaadata - justkui oleksin esireas. Läbi korraldamise pühkisin tolmu ka iseenda sinilinnuaja mälestustelt ning tuttav elevus tuli mu hinge taas. Oli raske kindlaks teha, kas igatsen tegelikult ise sinilinnuks olemist või naudin täiel rinnal selle nädala tegemist kümnendikele. Kuigi terve nädal sisaldas põnevaid tegevusi, oli kõige toredam muidugi neljapäevane ristimisõhtu, kus kogu lend tegi koostööd. Neljapäeva õhtul sai rakendatud veidi uuemaid ideid ning taaskasutatud vanasid tavasid. Pärast pikka õhtut pingelisi tegevusi ning survet kaheteistkümnendike poolt, lõpetasid värsked sinilinnukesed pidulikult vande andmisega. Aulast trepist alla tulles kohtasid nad oma abituriente, kes ootasid neid treppidel, küünaldest südame särades ning siiralt plaksutades. Nii armas lõpp pingelisele õhtule tegi südame soojaks.

- Eli

VÕLV? Kaarekujuline ehitise toes? Ja sellel on laager?

VÕLVi laager - mis on see müstiline koht, kus tehakse mingeid salajasi, salapäraseid asju? Seal lauldakse, mängitakse ja süüakse kooki? See kõik vastab tõele, aga üle kõige sünnib just seal unikaalne, tahet täis ja äge õpilasesindus ehk VÕLV, kes teevad kõik endast oleneva, et Läänemaa Ühisgümnaasiumi kooliperel tuleks ka see aasta tore ja teguderohke! VÕLVi laagris pannakse paika õppeaasta ürituste plaan, seatakse eesmärgid ning tõstetakse liikmete motivatsiooni tulevaks aastaks.

Foto: Kaarel Metssalu

Kõigepealt alustatakse laagrit liikmetevahelise tutvumisega - uus veri kohtub vanade kobedatega, luuakse sidemeid ning õpitakse üksteist tundma. Edasi liigutakse üheskoos loovülesande juurde, milleks oli muusikavideo filmimine Ursula laulule nimega "Puu taga ilvest". Loomine käib ju VÕLVi definitsiooni juurde. Ilm oli vihmane ja halastamatu, kuid see ei peatanud võlvikaid, kes külma ja vihmaga usinasti filmisid oma videolõike, ning vihm ei takistanud isegi basseini hüppamast! Pärast filmimist tuli ka välja vikerkaar.

Peale loovülesannet kohtusid võlvikad vilistlaste ning endiste monarhidega, kes rääkisid elust enesest ning sellest, kui palju on VÕLVis tegutsemine nende edasist elu mõjutanud. Vilistlastega kohtumine meenutas nii mõnelegi kuulajale väga head podcasti, sest mehed rääkisid niivõrd huvitavalt. Vestlus ärgitas palju teotahet ja motivatsiooni ning isiklikult saan öelda, et kuulates panin kirja märkimisväärselt palju vestlusest välja tulnud häid mõtteid, mida saan kasutada ka edasises elus.

Pärast seltskonnalaule ja mõnusat kõhutäit asusid võlvikad värske motivatsiooniga tööle. Üheskoos ringis istudes ning pead kokku pannes pandi paika õppeaasta eesmärgid, valdkonnad ja ürituste plaan. See ongi see selgroog, mida mööda VÕLV sel õppeaastal hakkab käima - kõige olulisem aspekt selles laagris.

Suur ja tähtis töö tehtud, asusid võlvikad kooki sööma. VÕLVi laagris on läbi aastate olnud koogi-traditsioon, kus iga lennu esindajad teevad kõigile VÕLVi liikmetele kooki, et siis õhtul koos mõnusasti neid nosida. Õhtu jätkuks mängis seltskond kurikuulsat hundimängu ja veetsid toredasti aega.

Laagri lõpuks on VÕLV sisse elanud ning valmis tulevasele aastale hooga vastu minema. Oleme valmis!

- Eli

Olümpia läbi kaamerasilma

Fotod: Maarja Konrad

Monarhinädal

Noniiii, milline nädal ja millised kandidaadid, lihtsalt vau! 3.10-7.10 oli ajalooline monarhinädal. Iga kandidaat erines oma loomu poolest ning nende huumorisoon oli nähtav ka kohe esimesest hetkest, mil nad oma Tuhkatriinu jala ukse vahelt lendleva kergusega sisse tõstsid. Kõik kandidaadid olid võrdsed nii isiksuse kui suhtlemisviisi poolest. Kuid see raske, samas oodatud otsus tuli langetada ning LÜG-i 10. monarhiks sai.....Sander Põldmaa ja asepeälikuks osutus Karoliina Lääne!!!! Haarasime kahelt noorelt koheselt sabast kinni ja palusime neil öelda midagi kooliperele ning esile tuua ka senini varjatud elu. Nii ja nüüd tuleb see õnnis hetk, mil lisame veidi särtsu meie igapäeva elule ning leidub esmakordne võimalus tutvuda meie imeliste kangelaste seni salastatud eluga.

Motiveeriv ja Musikaalne Monarh - Sander Põldmaa:

Tervist! Mina olen Sander Põldmaa. 12. majandus-sotsiaal klassi õpilane ja Läänemaa Ühiskooli 10. monarh. Ma mõtlesin, et õige tutvustaks ennast, sest mis monarh ma olen, kui keegi minust midagi ei tea. Ma olen maal üles kasvanud. Mitte küll päris talus koos lammaste ja lehmadega. Ainukesed loomad, kes meil on olnud, on 3 ustavat koerat, paar kassi ja isegi papagoi (rääkida ta kahjuks ei osanud). Mul on suur uhkus olla maakas, sest mul oli vaba ruum, kus väiksena sai ringi joosta. Ma arvan, et kõige imelikum fakt minu lapsepõlvest on see, et ma ei käinud lasteaias. Enne kooli polnud mul võimalust teiste eakaaslastega mängida ega suhelda. Mina koolieelikuna seiklesin metsas ringi ja vehkisin puutoikaga. Jah! Te lugesite õigesti. Ma polnud küll täiesti üks, kuna mul oli koer kaasas. Fantaasia mul lendas. Samal ajal, kui teised Mesimummu rühmas tegid lõunauinakut, olin mina parasjagu oma metsatukas mõõkadega relvastatud rüütel või kõrbes rindel sõjakindral. Pole küll loogiline, et kindral rindel oli, aga minu fantaasiat see ei takistanud. Ainukene, mis vaja läks, oli puuoks ja ilus ilm. Juba väiksest peale huvitas mind muusika. Meil oli vana Casio süntesaator, mis suutis igasugust maagiat teha. Pidevalt ma panin taustaks mingi muusika ja proovisin meloodiat klimberdada. Enda arust olin ma on fire, aga teised millegipärast katsid oma kõrvad. Kui minu suur vend muusikakooli läks, siis ostis ema meile klaverit. Oii kui huvitav mul oli! 88 klahviga suur süntesaator. Nüüd ma ei olnud enam amatöör. Asi oli palju tõsisem ja minust pidi saama uus Mozart.

Paljud teavad, et ma mängin klaverit. Mida paljud vist ei tea, on see, et ma olen klaverit ise õppinud. Ma proovisin muusikakooli minna, aga ma tulin selle mõtte peale liiga hilja ja kahjuks mind ei võetud vastu. See motiveeris mind veel rohkem õppima ja ma tegin isegi muusikateooria endale selgeks. Samuti, oma ema järgides, oskan ma ka natukene akordionit. Tundub keeruline, aga peale klaveri harjutamist on see tegelikult päris loogiline, kuigi seal on 120 valget nuppu ja sa ei näe, mida sa mängid. Meil on üldse väga musikaalne pere, kuna isegi minu isa mängib pilli - tema on meil kitarrist. Tahtsin ise ka kitarr osata, aga see pole kohe üldse nagu klaver, nii et selles ma olen päris amatöör. Põhikoolis ei olnud ma väga sotsiaalne ega hea õppija. Ma olin sõna otseses mõttes keskmine õpilane. Ma polnud silmapaistev ja mu hinded olid ka keskmised. Ma ei näinud ka väga vaeva õppimise osas. Ainukesed ained, kus mul hästi läks, olid kehaline kasvatus ja muusika, aga nendes ei pidanud isegi vaeva nägema. Õppima hakkasin ma alles siis, kui gümnaasiumisse jõudsin. LÜG on mulle üldse väga hästi mõjunud, minu õpitulemused on kordades paremad, ma olen palju ettevõtlikum, motiveeritum ja sotsiaalsem. Võibolla sellepärast mulle see kool nii väga meeldibki. Ja see rahvas! Ma poleks elu sees uskunud, et üheski koolis nii ühtsed ja toredad õpilased ja õpetajad on.

Arukas ja Abivalmis Asepeälik - Karoliina Lääne:

Tere, armas LÜG! Mina olen Karoliina, lühemalt Karla. Olen pärit sellisest väiksest kohast nagu Palivere. LÜGi õppima tulles olin veendunud, et minu tugevaim külg on matemaatika, enam ma selles nii kindel ei ole. Muide, LÜG oli minu viimane variant, kui mõtlesin, kuhu peale põhikooli edasi õppima minna (oi, kui hea meel mul praegu oma valiku üle on). Hmm, mis veel? Mulle meeldib autoga sõita, aga ma ei ole selles eriti hea. Korra on Mati juba minu juurde tulnud lausega: "Sina olidki see, kes mu autole sisse tahtis sõita, jah?" Ups! Ma nüüd mõtlen küll, et oleks võinud öelda, et see oli keegi teine, aga ma ei oska ÜLDSE valetada, no kohe üldse mitte. Täielik udu olen ka, paar nädalat tagasi nutsin silmad peast, kui avastasin, et ma unustasin end inglise keele eksami registreerida. Aga noh, tegijal juhtub! Ja iga kuu alguses loen ma taroskoopi, sest ma ju muidu ei tea, kuidas mul läheb. Seega, kui teie ka ei tea, siis ma võin aidata!

Fotod: Ott Rasmus Grigorenko

- Miia

Kumust Faustini ehk 11.H suunapäev Tallinnas

Me käisime 28. septembril Tallinnas suunapäeval. Päeva alustasime kell 11.00 Kumu kunstimuuseumis, kus algul tegime ära meile juba traditsiooniks saanud klassipildi ühe erilise diivani peal ehk diivan autorehvidest. Pilt tehtud, liikusime koos giidiga viiendale korrusele näitusesaali poole. Sinna läksime liftiga, mis on võimeline mahutama ka kasvõi auto.

Jõudsim kohale ning me kõik olime valmis lihtsalt kuulama üht tavalist tuuri 2000. aastate kunstist koos giidiga, kuid see, mis meiega seal juhtuma hakkas, oli lihtsalt ootamatu. Meid jagati neljaliikmelisteks gruppideks ning iga grupp sai omale kohvri, kus olid sees vihjed. Niisiis, me hakkasime mängima seiklusmängu, kus lahenduse leidmiseks pidime läbima õiges järjekorras olevad punktid. Rada oli katsumusterohke ning omajagu peadmurdev, sest vihjed olid väga loominguliselt seotud erinevate kunstiteostega ning iga järgmisse punkti minek tähendas kahest vihjest arusaamist. See oli nii lahe kogemus ning meie klass jäi selle rajaga väga rahule. Pärast saime veel natuke iseseisvalt Kumu ringi uudistada ja avastada erinevatel kunstiajastutel tehtuid töid.

Järgmiseks liikusime EKA-sse ehk Eesti Kunstiakadeemiasse, kus meile tutvustati koolis õpitavaid erialasid ning näidati kooliruumi nii seest kui ka väljast. Pilku püüdsid väga akadeemia mõlemad terrassid, mis avasid vaate Tallinna

Fotol lügi vilistlane Liisa-Lota Kroon

linnale. Me läksime mööda ühest *performance'ist* ehk tudengist, kes oli elanud kuu aega koolimajas, sealt kordagi lahkumata. Ta oli hõivanud endale ühe nurga, kus ta elas ja kirjutas iga päev ümber üht kunstiajaloo õpikut, seal ta tegi endale kuuma veega nuudleid ja magas. *Performance* pidi lõppema, kui raamat saab ümber kirjutatud. Päris huvitav vaatepilt, ütleme nii. Ikkagi kunstiinimene!

EKA-t tutvustas meie kooli vilistlane Liisa-Lota Kroon, kes õpib seal arhitektuuri. Ta rääkis väga põnevalt, kuid samas rääkis ausalt, kuidas seal asjad päriselt käivad. Meil õnnestus ühte klassiruumi sisse ka astuda ning õppejõud võttis meid super hästi vastu. Isegi nii hästi, et arvas, et me oleme moedisaini tudengid, kes tulid tundi. Lõpetuseks saime veel vaadata ning nautida tudengite endi loodud näitust.

Päeva lõpetasime VAT Teatri etendusega "Faust".

Fotod: Tiina Brock

See lavastus oli inspiratsiooni saanud nii J. W. Goethe värstragöödiast "Faust", F. W. Murnau filmist "Faust" ning C. Marlowe näidendist "Doktor Faustuse traagiline lugu". Osades: Katariina Ratasepp, Margo Teder, Ago Soots, Tanel Saar, Meelis Põdersoo ja Madis Muul (süntesaator). Tegemist oli tummfilmi stiilis etendusega, kus algul näidati filmi ning ühel hetkel läks justkui filmilint katki ning näitlejad hakkasid ise tummfilmi edasi mängima. Rõhku oli pandud liigutustele ja keha väljendusele erinevates olukordades. Teksti esitasid lava kõrval seisvad näitlejad ja lavalolijad mängisid tummalt. Lisaks oli muusika klaveril, nagu tummfilmile kohane. Etendust hoiti äärmiselt minimalistlikuna ning see tuli neil suurepäraselt välja. Meie klass ja üldine publik jäi nähtuga ülimalt rahule ning ei imestaks, kui nii mõnigi läheb seda etendust veel kordi ja kordi uuesti vaatama. 11.H soovitab!

Me jäime suunapäevaga väga rahule. Suunapäeval oli nii õppe-eesmärk kui ka meelelahutuse pool. Ootame juba järgmist suunapäeva!

- Jasper

Canzone suurvõit

Septembris osales tütarlastekoor Canzone Kreekas IV Kalamata rahvusvahelisel koorikonkursil ja festival (4th Kalamata International Choir Competition and Festival) ja tuli sealt tagasi peapreemiaga.

Sõit Kreekasse algas kell 2 öösel ja kesti peaaegu terve ööpäeva, peale mida olid kõik üliväsinud ja tahtsid juba koju tagasi saada.

Esimese päeva algus Kreekas oli vaba ja saime natukene linna - Kalamatat - avastada. Õhtul oli avakontsert, kus laulis ka Canzone. Seal laulsime "Ilmaratast" ja "Kergotamist".

Järgmine päev hakkas juba varahommikul prooviga. Peale seda pidime ruttu triikima ära kortsus esinemisriided ja end valmis panema esimeseks konkursiesituseks. Enne esinemist olid

Foto: Egon Mikk

kõik päris närvis ja hirmul. Esinesime kodumaa rahvaviisi ehk folkloori kategoorias, kus laulsime "Küla kuuleb", "Veere, veere päevakene", "Tii" ja "Kerotamine". Esitus läks meil hästi. Peale esinemist saime tagasi hotelli puhkama.

Kolmas päev oli meil päris tihe, mis algas prooviga kirikus. Peale seda oli ka kohe esinemine vaimuliku muusika ehk sacred kategoorias, kus laulsime "Mu süda ärka üles", "Ave Maria", "Alma redemptoris mater" ja "Cantate Domino". Kui esinemine sai läbi, nägime paljude silmis pisaraid - niivõrd oli muusika endasse haaranud! Koorikaaslased, kes olid publikus kuulanud ütlesid, et esitus oli olnud imeline. Pärast seda saime tagasi hotelli ja ruttu ka sööma, kuna õhtul oli Friendship ehk sõpruse kontsert, mida võib ka nimetada tänavakontserdiks. Kui olime jõudnud kontserdipaika, tuli enne kontserti meie juurde eestlane, kes tundis meid meie rahvariide järgi ära. Ta ootas õhtul seal meie esinemist ja seisis täitsa esireas ja kuulas. Pärast esitlust tuli ja kiitis meid, kui ägedad laulud meil olid. Kontserdil esitatud lauludeks olid "Ilmaratas", "Tii" ja "Kergotamine". Aga sellega polnud see päev veel lõppenud. Õhtul ootasime hotellis vastust, kas saime grand prix vooru. Me kuulsime oma tuppä, kuidas vanemad lauljad rõõmust karjusid, aga me ei teadnud sellel hetkel põhjust. Natukene aega hiljem tuldi uste taha ütlema, et saime grand prix

vooru folkloori kategoorias! Seejärel kästi kohe kohe magama minna, et hommikul oleks kõik puhunud.

Viimane võistluspäev algas grand prix voorus esinemisega, kus laulsime "Mis on inimene" ja "Ilmaratas". Peale esinemist saime korra hotelli minna ja siis kohe rongkäiku. Rongkäigu lõpus esineti samuti natukene ning siis mindi Tenta spordihalli, kus toimus autasustamine. Esimene kategooria, kus me osalesime ja mille auhinnalised kohad välja kuulutati, oli sacred kategooria. Kui lõpuks võitja välja hõigati, käis kõigil peast läbi, et kas midagi on valesti läinud, aga ei - me võitsimegi sacred kategooria, mis oli kõigi jaoks väga üllatav. Kõik olid väga õnnelikud.

Järgmisena hakati autasustama folkloori kategoorias osalenud koore. Me teadsime, et saime kõrge koha, sest olime ju pääsenud grand prix vooru, aga see, et võitsime, oli väga üllatav ja üllatav. Viimaseks tuli see kõige suurem auhind - terve konkursi võitja!!! Paljud meie koorist arvasid, et kuigi võitsime mõlemas kategoorias (sedagi on juba nii palju!), on raske uskuda, et võikime terve konkursi võita. Aga me arvasime valesti.

ME VÕITSIME, ME VÕITSIME TERVE KONKURSI!!! Kõik olid nii õnnelikud, pisarad aina voolasid. Seejärel paluti meil veel viimast korda lavale minna ja laulda. Esitasime laulu, millega olime konkursi alustanud avakontserdil - "Ilmaratas".

Peale väsitavat viit päeva saime veel kaks päeva Kreekat nautida. Paljudele ei jõudnud veel isegi reisi lõpuks kohale, et me võitsime.

Foto: Agu Kübarsepp

- Ines Ira

Meie küsisime, teie vastasite - LÜGI kuumim kohvijook

Kas sa oskaksid mulle nimetada paremat kooslust, kui seda on Imbi klass, soe karvane pleed ning üks mõnus 40-sendine kuum kohvijook? Meil tekkis sellega seoses huvi saada teada, mis on meie koolipere kuumim jook ning esitasime teile küsimuse "Mis on sinu go to jook kohvimasinast?". Meie küsisime, teie vastate ning tulemused on teie ees. Vaata, kas ka sinu lemmik on top kolmes.

106 küsitlusele vastanud inimest valisid oma lemmikuks järgmised joogid:

31.1% kakao koorega
19.8% kakao
16% cappuccino
15.1% mochaccino
13.2% caffe latte
1.9% espresso
1.9% musta kohvi
0.9% shokolaadijoogi

- Rahel, Riin

Kas kuulsite? Kooli kööki tuli uus kokk! Peale eelmise aasta toitlustaja vahetust tõusis koolimajas suur pahameel ja pettumus, kuid ehk saabunud uus kokk päästab päeva? Otsuse teete teie!

- Eli

Karikatuur: Elise Tilk

Peatoimetajad: Elise Tilk, Grete Sallo

Toimetajad: Sarah-Sofia Brock, Ines Ira, Mia Rahel Kander, Jasper Klippberg, Miia Krips, Lotta Kärssin, Meribel Lepp, Riin Tammet

Juhendaja: Tiina Brock

Kujundaja: Karolin Aru